

Accueil>Législation et jurisprudence>Législation nationale

En matière de justice civile, les procédures en cours et les procédures ouvertes avant la fin de la période de transition se poursuivront en vertu du droit de l'Union. Sur la base d'un accord mutuel avec le Royaume-Uni, le portail e-Justice conservera les informations relatives au Royaume-Uni jusqu'à la fin de 2024.

Vnútroštátne právne predpisy

Angleterre et Pays de Galles

Na tejto stránke nájdete informácie o právnych a právnych databázach, ktoré sa týkajú právneho systému v Spojenom kráľovstve. V Spojenom kráľovstve – Anglicku a Walesu, Severnom Írsku a Škótsku existujú tri rôzne právne jurisdikcie. Tieto informácie sa týkajú právomoci Anglicka a Walesu.

Pramene práva

Hlavnými prameňmi práva v právomoci Spojeného kráľovstva v Anglicku a vo Walesu sú:

Primárne právne predpisy vo **forme zákonov parlamentu Spojeného kráľovstva, zákonov Národného zhromaždenia Walesu a zákonov Národného zhromaždenia Walesu**

Právo Európskej únie

Sekundárne (alebo podriadené právne predpisy) vo forme **zákonných nástrojov** zo strany suverénneho štátu, vlády Spojeného kráľovstva, vlády waleského zhromaždenia alebo iného orgánu. Niektoré ďalšie predpisy nižšej právnej sily sa môžu prijímať ako **správne predpisy**.

O **spoločnom práve** vyhotovenom prostredníctvom súdnych rozhodnutí

Druhy právnych nástrojov – opis

Primárnu legislatívu alebo zákony parlamentu prijíma Parlament Spojeného kráľovstva v Londýne a môže sa vzťahovať na celé Spojené kráľovstvo alebo ktorúkoľvek jeho časť. Národné zhromaždenie Walesu môže prijať zákony o 20 decentralizovaných oblastiach uvedených v zozname 7 zákona o **Walese z roku 2006**. Ostatné primárne právne predpisy môže prijímať suverénny dlžník v rôznych formách, ako napríklad príkazy v Rade, vyhlásenia, kráľovské príkazy, kráľovské rozkazy, nariadenia a Listy patentov.

Sekundárne právo sa vykonáva na základe právomocí, ktoré jej priznáva alebo na základe štatútu jej veličenstva vydáva Rada alebo minister, ministerstvo (ministerstvo), waleskí ministri alebo iný orgán či osoba. Nazýva sa tiež delegovaná alebo sekundárna legislatíva a zákon prenášajúci právomoci sa nazýva poverujúci alebo splnomocňujúci alebo „materský“ zákon. Sekundárna legislatíva môže mať rôzne názvy: napríklad nariadenia Rady, nariadenia alebo pravidiel, z ktorých všetky sa môžu spoločne označovať ako „štatutárne nástroje“ alebo „štatutárne pravidlá“.

V júli 1999 boli niektoré zákonodarné právomoci prenesené z parlamentu Spojeného kráľovstva na Národné zhromaždenie Walesu v Cardiffe. Parlament získal právomoc vydávať záväzné právne predpisy týkajúce sa Walesu, ale primárne právne predpisy týkajúce sa waleských záležitostí naďalej prijímal parlament Spojeného kráľovstva. Na základe **zákona vlády Walesu z roku 2006** dostalo zhromaždenie právomoc prijímať opatrenia (primárne právne predpisy) vo vzťahu k waleským veciam, v súvislosti s ktorými parlament Spojeného kráľovstva schválil legislatívne právomoci vzťahujúce sa na témy stanovené v zákone. Opatrenia však musia byť predložené na schválenie suverénnym orgánom v rade predtým, ako sa môžu stať právnymi predpismi. Zhromaždenie zodpovedá za záležitosti, ktoré zahŕňajú hospodársky rozvoj, vzdelávanie, životné prostredie, zdravie, bývanie, cestovný ruch a dopravu; nemá však zodpovednosť za občianske alebo trestné právo. Waleské právne predpisy, ktoré prijalo zhromaždenie a waleskí ministri (Welsh Assembly Government), sa pripravujú v anglickom a waleskom jazyku.

Právomoc uzatvárať **medzinárodné zmluvy** v mene Spojeného kráľovstva má štát Crown – t. j. suverénny štát v rámci kráľovskej Prerogačnej, ktorá koná na základe odporúčania vlády Spojeného kráľovstva. Parlament Spojeného kráľovstva nemá žiadnu formálnu úlohu pri uzatváraní zmlúv, ak si však zmluva vyžaduje zmenu právnych predpisov alebo pridelenie verejných finančných prostriedkov, bude o tom parlament hlasovať obvyklým spôsobom. Všetky zmluvy s EÚ vyžadujú pre svoju implementáciu v Spojenom kráľovstve právne predpisy, preto podliehajú parlamentnému preskúmaniu. Keď nadobudne platnosť zákon o ústavnej reforme a vládnutí z roku 2010, zmluva sa bude môcť ratifikovať, len ak a) štátny minister najskôr predložil parlamentu kópiu zmluvy, b) zmluva bola uverejnená a c) uplynula lehota 21 zasadacích dní bez toho, aby parlament rozhodol, že sa zmluva nemá ratifikovať.

Hierarchia noriem

V prípade konfliktov medzi rozličnými prameňmi práva, hlavným fórom na ich vyriešenie sú sudy. Sudy môžu riešiť aj spory týkajúce sa výkladu práva. Keďže však v Spojenom kráľovstve neexistuje žiadna „písomná ústava“, nie je možné spochybniť zákon Parlamentu na súde z dôvodu jeho „neústavnosti“.

Ústavná doktrína „parlamentnej zvrchovanosti“ sa domnieva, že parlament Spojeného kráľovstva je najvyšším zákonodarným orgánom v tom zmysle, že môže urobiť a zrušiť akýkoľvek zákon a že žiadny iný orgán nemôže zrušiť ani spochybňovať platnosť aktu Parlamentu.

Avšak doktrína parlamentnej suverenity je vymedzená členstvom Spojeného kráľovstva v Európskej únii. Podľa zákona o Európskych spoločenstvách z roku 1972 je právo Európskej únie súčasťou práva Anglicka a Walesu (a Škótska a Severného Írska). Domáce právne predpisy sa musia vykladať tak, aby boli vždy, keď je to možné, v súlade s právom EÚ.

Zákon o ľudských právach z roku 1998, na základe ktorého bol Európsky dohovor o ľudských právach začlenený do práva Spojeného kráľovstva, dáva súdom ďalšiu právomoc, v rámci ktorej môžu spochybňovať zákony Parlamentu. Pokiaľ je to možné, vnútroštátne právne predpisy sa musia vykladať ako zlučiteľné s právami uvedenými v dohovore.

Rozhodnutia súdov, a najmä odvolacích súdov, zohrávajú dôležitú úlohu vo vývoji práva. Nielenže poskytujú smerodajné rozhodnutia týkajúce sa výkladu právnych predpisov, ale tiež tvoria základ obvyčajového práva, ktoré vyplýva zo súdnych rozhodnutí v predchádzajúcich prípadoch (alebo judikatúry). Pokiaľ ide o rozhodnutia súdov, ktorými sú viazané ostatné sudy, všeobecnou zásadou je, že súd bude viazaný predchádzajúcimi rozhodnutiami vyššieho súdu.

Pokiaľ ide o otázky práva Európskej únie, **Európsky súdny dvor** je najvyšším orgánom. Zákon Lords v Snemovni lordov vystupuje ako Najvyšší súd Spojeného kráľovstva, ale nahradil ho nový Najvyšší súd, ktorý začal fungovať 1. októbra 2009. Existujúcou komorou v oblasti práva sa stali prvé zmierovacie sudy Najvyššieho súdu a predseda najvyššieho súdu sa stal predsedom.

Inštitucionálny rámec

Inštitúcie zodpovedné za prijímanie právnych predpisov a rozhodovací proces

Primárne právne predpisy vytvára **parlament Spojeného kráľovstva** v Londýne. Pred tým, ako sa **návrh právnych predpisov** (známy ako návrh zákona) môže stať aktom Parlamentu, musia ho schváliť obidve komory Parlamentu: dolná snemovňa a Snemovňa lordov. Nasledujúce etapy sú spoločné pre obe snemovne:

Prvé čítanie (formálne predstavenie návrhu zákona bez diskusie)

Druhé čítanie (všeobecná diskusia)

Rokovanie vo výbore (podrobné preskúmanie, diskusia a zmeny, V Dolnej snemovni sa táto fáza vo všeobecnosti uskutočňuje vo verejnom nákladnom výbore)

Fáza vypracovania správy (príležitosť pre ďalšie zmeny)

Tretie čítanie (posledná šanca na diskusiu; zmeny sú možné len v Snemovni lordov).

Po tom, čo sa návrh zákona odovzdá cez obidve snemovne, vráti sa do prvej komory (tam, kde sa začala) v súvislosti so zmenami a doplneniami Druhej komory.

Obidve snemovne sa potom musia dohodnúť na konečnom znení. Až do dosiahnutia dohody o každom slove návrhu zákona môže dôjsť k viacerým kolám výmen medzi oboma snemovňami. po tomto kroku sa návrh zákona môže predložiť na účely kráľovského súhlasu.

Primárnu právnu úpravu vykonáva aj **Národné zhromaždenie Walesu**. Pred tým, ako sa návrh zákona stane a aktom zhromaždenia, musí ho zvážiť a schváliť zhromaždenie a príslušný monarcher ho musí schváliť. Akt zhromaždenia je zákon, ktorý sa vykonáva vo všetkých oblastiach Walesu, kde sa uplatňuje.

Vo všeobecnosti existuje 4-stupňový proces na posúdenie návrhu zákona o verejnej správe v zhromaždení, a to takto:

Stupeň 1: Preskúmanie všeobecnej zásady zákona alebo opatrenia výborom (alebo výbormi) a súhlas zhromaždenia s týmito všeobecnými zásadami.

Stupeň 2: Podrobný opis návrhu zákona alebo opatrenia výborom a prípadné pozmeňujúce a doplňujúce návrhy členov zhromaždenia.

Stupeň 3: Podrobné posúdenie zhromaždením, návrhu zákona alebo opatrenia a akýchkoľvek zmien a doplnení, ktoré navrhli poslanci zhromaždenia.

Predseda rozhoduje o tom, ktoré pozmeňujúce a doplňujúce návrhy zhromaždenie zváži.

Stupeň 4: Hlasovanie zhromaždenia o splnení konečnej verzie návrhu zákona alebo opatrenia.

Keď návrh zákona prešiel všetkými svojimi parlamentnými fázami v parlamente Spojeného kráľovstva alebo v waleskom zhromaždení, zašle sa na **kráľovský súhlas**, po čom sa stáva **aktom**. Opatrenia Národného zhromaždenia Walesu sa musia predložiť na schválenie kráľovnej v rade.

Primárna legislatíva sa môže vo všeobecnosti meniť alebo zrušiť len novou primárnou legislatívou. Existujú však výnimky, na základe ktorých je možné vykonať určité zmeny a zrušenia prostredníctvom zákonného nástroja. To zahŕňa prípady, keď vykonávajú povinnosti EÚ alebo legislatívny reformný proces, ktorým sa znižuje alebo odstraňuje regulačná záťaž. Takéto príkazy však musia byť schválené kladným rozhodnutím oboch snemovní parlamentu pred ich vykonaním.

Primárne právne predpisy nadobúdajú účinnosť v súlade s **ustanoveniami o začatí konania**, ktoré sú súčasťou aktu alebo opatrenia. V zákone alebo opatrení môže byť uvedený konkrétny dátum nadobudnutia účinnosti. Mohlo by to byť okamžite v kráľovskom súhlase, a to v stanovenom dátume (vo všeobecnosti aspoň dva mesiace po kráľovskom potvrdení) alebo v deň, ktorý určí minister alebo oddelenie vydaním príkazu na začatie činnosti (zákonný nástroj). Pre rôzne ustanovenia aktu sa môžu stanoviť rôzne dátumy.

Dátum nadobudnutia účinnosti ktoréhokoľvek sekundárneho právneho predpisu sa vo všeobecnosti určí v samotnom nástroji. Výnimočne sa dátum začiatku môže uskutočniť uverejnením oznámenia v úradnom vestníku (ďalej len „Londýnsky vestník“).

Právne databázy

[Legislation.gov.uk](https://legislation.gov.uk), ktorú spravuje Národný archív, je úradným jazykom právnych predpisov Spojeného kráľovstva.

Legislation.gov.uk poskytuje prístup k právnym predpisom Spojeného kráľovstva, ktoré sa vzťahujú na všetky jurisdikcie (Anglicko, Škótsko, Wales a Severné Írsko). Stránka obsahuje všetky právne predpisy od roku 1988 až po súčasnosť, väčšinu primárnych právnych predpisov pred roku 1988 v pôvodných a revidovaných verziách, ako aj rozsiahly výber sekundárnych právnych predpisov od roku 1948, v ktorých sú tieto právne predpisy stále platné. Posledná aktualizácia: 23/10/2019

Toto je strojový preklad obsahu. Vlastník tejto webovej lokality nenesie žiadnu zodpovednosť ani inak neručí za kvalitu strojového prekladu.